

НИКОЛАЙ ПЕНЯШКИ ХАЙКУ

chitanka.info

*Красива жена
под цъфналата липа.
Майско слънце.*

* * *

*Влюбена девойка
сред лехи от рози.
Дъждовен е денят*

* * *

*На клон изсъхнал —
настръхнали са птици
след силна буря.*

* * *

*Облачно утро
в росата се събуди —
роза разцъфтя.*

* * *

*Под слънчевото небе
до кости мокър —
ще те чакам влюбен.*

* * *

*Песента се лее
в сърцето влюбено.
Щастлив е денят.*

** * **

*Облачно утро
в очите се разтвори
в дъжд от сълзи.*

** * **

*Хора свирете!
Пролетта се разпука.
Птици запяха.*

** * **

*Отдръпни се -
луната да погледна!
Ще те любя!*

** * **

*Дадох ти любов
със цялата си същност -
попаднах в капан.*

** * **

От изгряващата луна

*падна една сълза -
сърцето ме заболя.*

** * **

*Сребролунна нощ.
Оскъдните ми мисли
утрото посрещат.*

** * **

*Нежна музика
душата ми разлиства.
пролетта цъфти.*

** * **

*Прекрасна муза
поезията ражда.
Душата нежна.*

** * **

*Гласът на птица.
Небето почернява.
Утрото изгря.*

** * **

*Пролет ухае.
Южнякът стопли земята.*

Ниви пожълтяха.

* * *

*Блестят звездите.
Аромат на гроздов сок
във въздуха струи.*

* * *

*Гласът на птица
през гъстата мъгла.
Нежна музика.*

* * *

*Послушай дъжда!
Реката пълноводна
песента запя.*

* * *

*Върху жицата
гълъбите кацнаха.
Горещо лято.*

* * *

*Зимният вятър
навява тъжни мисли.
Слънчево утро.*

* * *

*Нежни струни.
Сърцето е щастливо.
Жена прекрасна.*

* * *

*Шуми реката.
Наблизо е гората.
Минзухар цъфти.*

* * *

*Звездите блестят
а мракът сърдит плаче.
Златисто утро.*

* * *

*Гората плаче.
Нощните птици пеят.
Зимата гонят.*

* * *

*Нощта се спусна.
Песента на птиците
събуди утрото.*

* * *

*Ах, това лято
стои зимната шапка.
Покривът топъл.*

* * *

*Върху покривът
черен котарак лежи.
Слънце напича.*

* * *

*Слънцето пече,
на пясъка девойка.
Морските вълни.*

* * *

*Слънце напича
в пустинята Сахара,
виждам Оазис.*

* * *

*На канарата
турист лежи на припек.
Слънцето плаче.*

* * *

*Две костенурки
под горските дървета.
Влюбена девойка*

* * *

*Щъркели летят —
моята жена ражда.
Синът заплака.*

* * *

*Облаци черни.
Небесен гръм страховит
плаши хората.*

* * *

*Дъждът, под който
се любихме двамата,
днес вече стихна.*

* * *

*Зеленият клон
посивя от гълъби.
Деца играят.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.